

Cuvantul credintei

„Ppace celor ce vin, bucurie celor ce rămân, și binecuvântare celor ce pleacă“...!!!

Buletinul oficial al Bisericii Ortodoxe Române, „Nașterea Maicii Domnului”Austin-

Program:
1pm.Sf.Liturghie
2,30pm.Scoala
duminicala

Duminica dupa Nasterea
Domnului Iisus Hristos

Sf. Apostol, Intaiul Mucenic si
Arhidiacon Stefan

Ap. Gal. 1, 11-19;
Matei 2, 13-23 (Fuga din Egipt)

Date utile:

**Adresa bisericii unde se
slujeste:**

2200 Justin Lane, Austin,
TX-78757,

Noua adresa:

200 Monaco dr. Cedar
Park, Tx.78613

P.O.Box.66181 Austin
TX.78766;

Web

www.saintmaryaustin.org

Telefoane:

(512)547-9446

(512)547-7240

Inalt Prea Sfintitul NICOLAE

Tărăși și de multe ori cădem la Tine și ne rugăm Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, ca privind spre rugăciunea noastră, să curățești sufletele și trupurile noastre de toată necurăția trupului și a duhului și să ne dai nouă să stăm nevinovați și fără de osândă înaintea sfântului Tău jertfelnic. Și dăruiește, Dumnezeule, și celor ce se roagă împreună cu noi spor în viață, în credință și în înțelegerea cea duhov nicească. Dă lor să-Ți slujească totdeauna cu frică și cu dragoste și întru nevinovăție și fără osândă să se împărtășească cu Sfintele Tale Taine și să se învrednicească de cereasca Ta împărăție. (Rugaciune)

Evangelhia zilei

Matei 2,13-23

După plecarea magilor, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif, zicând: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și fugi în Egipt și stai acolo până ce-ți voi spune, fiindcă Irod are să caute Pruncul ca să-Lucidă. Și sculându-se, a luat, noaptea, Pruncul și pe mama Lui și a plecat în Egipt. Și au stat acolo până la moartea lui Irod, ca să se îplinească cuvântul spus de Domnul, prin proorocul: "Din Egipt am chemat pe Fiul Meu". Iar când Irod a văzut că a fost amăgit de magi, s-a mâniat foarte și, trimițând a ucis pe toți pruncii care erau în Betleem și în toate hotarele lui, de doi ani și mai jos, după timpul pe care îl aflase de la magi. Atunci s-a împlinit ceea ce se spusese prin Ieremia prooro-

cul: "Glas în Rama s-a auzit, plângere și tânguire multă; Rahela își plânge copiii și nu voiește să fie mângaiată pentru că nu sunt". După moartea lui Irod, iată că îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif în Egipt, și i-a zis: Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia sufletul Pruncului. Iosif, sculându-se, a luat Pruncul și pe mama Lui și a venit în pământul lui Israel. Și auzind că domnește Arhelau în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s-a temut să meargă acolo și, luând poruncă, în vis, s-a dus în părțile Galileii. Și venind a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin prooroci, că Nazarinean Se va chema.

În timp ce Sfânta Familie se refugia în Egipt, Irod, a cărui manie atinsese culmea în clipa când și-a dat seama că a fost înșelat de magi, deoarece aceștia nu mai trecuseră prin Ierusalim spre a-i vesti despre ce aflaseră, a poruncit să fie ucisi toți pruncii din Betleem și din jurul orasului, mai mici de doi ani. Și acest episod pomenit doar de Matei, apare invaluit în ceată și extrem de tainic; realitatea lui nu poate fi contestată, căci altfel, după cum remarca un exeget francez, era imposibil ca un autor evreu, scriind pentru cititori israeliți, la doar 15 ani de la [moartea lui Hristos](#), să fi consemnat un fapt de o asemenea importanță, care oricând ar fi putut fi infirmat, în cazul în care el nu ar fi avut loc. Uciderea pruncilor arată că venirea Fiului lui [Dumnezeu în lume](#) nu a adus de la început pace printre oameni, ci dimpotrivă, a întetit lupta dintre forțele [întunericului și cele ale luminii](#). Sfântul Evanghelist Ioan a intuit cel mai bine acest conflict tragic, vizibil în toată viața Mântuitorului. Hristos Insuși va spune despre Sine: "Nu am venit să aduc pace, ci sație" (Matei 19, 34), arătând astfel că intruparea Sa va avea ca urmare firesc o recrudescență a războiului pornit de puterile demonice și de uneltele lor împotriva puterilor cerești. Macelul de la Betleem este doar preludiul acestei teribile tragedii care se va desfășura până la sfârșitul veacurilor, caracterizată prin prigonirea așezărilor lui Dumnezeu de către stăpanii acestei lumi, aflați în slujba celui rău. Pruncilor ucisi la Betleem le-a revenit misiunea de a muri pentru Acela care avea să izbăvească neamul omenesc și să-l scoată de sub stăpanirea morții. Numai aceste ființe neprihanite puteau fi jertfite în locul Mielului, venit să ridice pacatul lumii, și numai pruncii nevinovați, purtători ai luminii paradisiace, care nu se sterseseră deplin de pe chipurile lor, puteau sta împotriva forțelor raului, dezlantuite prin mijlocirea lui Irod. Puterea întunericului, concentrată în Irod, omul tuturor crimelor, înfrunțând chintesenta purității, intruchipată de copiii straiți de orice păcat. Faptul că aceștia au fost jertfii în locul lui Hristos, crutat spre a putea îndeplini lucrarea de răscumparare a omului în vederea căreia Se intrupase, a făcut ca pruncia să devină o categorie axiologică. Mântuitorul va insista asupra valorii copilariei, sinonimă pentru El, cu puritatea sufletească, Se va identifica pe Sine cu pruncii "cine va primi un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Ma primește" (Matei 18, 5), și va considera copilaria o stare desăvârșită spre care trebuie să tindă orice om pentru a intra în [Împărăția cerurilor](#). Doar pruncii, pargă a omenirii viitoare, puteau să se substituie [Domnului Iisus](#) și să-și dea viața pentru El, făcând astfel posibilă lucrarea de mântuire a omului. Pruncii ucisi la Betleem apar ca deschiatori ai cerului, iar între pruncie și intrarea în împărăție se creează o relație de tip unic. Sfântul Matei notează că, după moartea lui Irod, Iosif a avut din nou un vis premonitoriu, în care un înger îi vesti că primejdia trecuse și că se putea întoarce cu Pruncul în pământul lui Israel. Este a treia comunicare pe care Iosif o primește în vis de la un trimis ceresc. Ascultător, din nou, al poruncii venite de sus, Iosif paraseste împreună cu Pruncul și cu Sfânta Sa Maică, Egiptul care îl ocrotise în vremuri de cumpană și se reîntoarce în Tara Sfântă. El însă nu se mai oprește în Iudeea, unde domnea Arhelau, fiul lui Irod, ci merge direct la Nazaret, orășel din Galileea aflat sub dominația lui Irod Antipa, care era tot fiul lui Irod, dar mai puțin temut decât tatăl său. Sederea lui Iisus la Nazaret va avea și ea talcul ei. [Evanghelistul Matei](#), mereu preocupat să găsească în profetii prevestiri ale faptelor relatate, explică venirea la Nazaret: "ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin proroci că Nazarinean Se va chema" (Matei 2, 23). Nazaretul a avut un loc însemnat în viața Domnului; dacă Iisus Se năște la Betleem, la Nazaret are loc taina zămislirii, a [întreprării Fiului lui Dumnezeu](#). În acest orășel neînsemnat se va desăvârși, în timpul celor 30 de ani ce vor urma, lentul proces al sfințirii umanității Sale de către firea divină, al pătrunderii energiilor divine în omenitatea ce se deschidea spre a le primi. Este oare o simplă coincidență faptul că Nazaret se talmacește "sfințenie"? Misterul zămislirii Mântuitorului Hristos și al formării personalității Dumnezeului intrupat este legat în primul rând de Nazaret. Nazaretul ne da cheia tainei lui Hristos, a zămislirii Sale mai presus de fire și a genezei personalității Sale teandrice; Iisus putea fi deci numit pe buna dreptate "Nazarinul".

Parintele Dumitru

Tată, în cuvintele Mântuitorului, care este scopul vieții creștinilor: acela de a-L mărturisi înaintea oamenilor. Cum să-L mărturisim? Cu gura și cu viața: „așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei – văzând faptele voastre cele bune – să preamărească pe Tatăl din ceruri”. Pentru a putea mărturisi pe Hristos trebuie mai întâi să-L cunoaștem, iar pentru ca să-L găsim, fără să rătăcim, El ne-a așezat în corabia Bisericii. Urmând cuvintelor Mântuitorului Hristos și călăuziți de către Sfânta Biserică, „Mireasa lui Hristos” putem ajunge la comuniunea cu Dumnezeu și în viața aceasta vremelnică și în veșnicie.

Biserica este „una, sfântă, sobornicească și apostolească” a funcționat de la început ca o multitudine de comunități locale. La început sfinții apostoli au rânduit episcopi; când numărul creștinilor a crescut, episcopii au sfințit preoți, pe care i-au delegat să slujească Lui Hristos în orașe mai mici și în sate. Parohia, ca unitate spirituală și administrativă de bază a Bisericii este menționată chiar de către sfinții Apostoli: „Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voința lui Dumnezeu, sfinților care sunt în Efes și credincioșilor întru Iisus Hristos...” (Efeseni 1, 1); „Pavel și Timotei, robi ai lui Hristos Iisus, tuturor sfinților întru Hristos Iisus, celor ce sunt în Filipi, împreună cu episcopii și cu diaconii...” (Filipeni 1, 1); „Pavel, apostol al lui Hristos Iisus prin voința lui Dumnezeu, și Timotei, fratele nostru / Sfinților și credincioșilor frați întru Hristos, care sunt în Colose...” (Coloseni 1, 1-2)

Parohia este un loc în care, cu ajutorul harului lui Dumnezeu, din Sfintele Taine, și prin rugăciunea împreună creștinii din același teritoriu, care se adună în același locaș al bisericii, conștientizează practic că sunt frați și că alcătuiesc împreună o familie. Iar în timp, încep să viețuiescă precum în familie, cu ajutorul și binecuvântarea Lui Dumnezeu. Ceea ce este familia pentru societate, aceea trebuie să fie parohia pentru Biserică. La fel de evident ar fi ca cine vine la biserică, în orice parohie să nu caute să găsească altceva decât vestirea „Lui Hristos și Acela răstignit”, să nu se mire că nu găsește altceva, decât un anume fel de viață, care urmează după îndemnul Mântuitorului: „Mergând, propovăduiți Evanghelia la toată făptura...”, „rugați-vă neîncetat...”, „bucurați-vă pururea”, „purtați-vă sarcinile unii altora”, „mulțumiți pururea pentru toate”, „întru aceasta vor cunoaște oamenii că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”, „așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei – văzând faptele voastre cele bune – să preamărească pe Tatăl vostru Care este în ceruri”.

**In Hristos Domnul
Parintele Dumitru**